

USNESENÍ

Vyšší soudní úřednice Krajského soudu v Plzni rozhodla dne 9. 10. 2025 v trestní věci odsouzené [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE]
[REDAKCE]

takto:

Odsouzená [REDAKCE], je podle § 154 odst. 3 a § 155 odst. 5 trestního řádu povinna nahradit státu náklady vzniklé přibráním zmocněnce mladistvého poškozeného, který má nárok na právní pomoc poskytovanou zmocněncem bezplatně, uhrazené státem přibranému zmocněnkyni [REDAKCE] v celkové výši 192 164,34 Kč, a to po právní moci tohoto usnesení na účet Krajského soudu v Plzni.

Odůvodnění:

Rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 11. 12. 2023 č. j. 3 T 3/2021-793 ve znění rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 10. 6. 2025 č. j. 2 To 20/2024-985 byla obžalovaná pravomocně uznána vinnou pro zločin týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku a podle § 198 odst. 2 trestního zákoníku jí byl uložen trest odnětí svobody v trvání 4 roky, pro jehož výkon byla podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazena do věznice s ostrahou. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je odsouzená povinna uhradit poškozenému [REDAKCE], na náhradě nemajetkové újmy ve formě prožitých duševních útrap částku 250 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,50 % od 9. 7. 2021 do zaplacení. Podle § 229 odst. 2 trestního řádu byl poškozený [REDAKCE] odkázán se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je odsouzená povinna uhradit poškozené [REDAKCE], na náhradě nemajetkové újmy ve formě prožitých duševních útrap částku 50 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,50 % od 9. 7. 2021 do zaplacení. Podle § 229 odst. 2 trestního řádu byla [REDAKCE] odkázána se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Advokátovi [REDAKCE] byla zákonným zástupcem nezletilého poškozeného udělená plná moc k zastupování ve věci nároku na náhradu nemajetkové újmy vůči obžalované [REDAKCE]
[REDAKCE]

Usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 23. 1. 2025 č. j. 3 T 3/2021-929 byla stanovena odměna a náhrada hotových výdajů zmocněnci [REDAKCE] za poskytování právní pomoci výše uvedenému mladistvému poškozenému v celkové výši 192 164,34 Kč. Tato částka pak byla zmocněnci mladistvého poškozeného vyplacena ze státních prostředků.

V souladu s § 51a odst. 2 trestního řádu je poškozený [REDAKCE], [REDAKCE], zvláště zranitelná oběť podle zákona o obětech trestných činů, a jako takové mají ex lege, nejde-li o trestný čin zanedbání povinné výživy (§ 196 trestního zákoníku), nárok na právní pomoc poskytovanou zmocněncem bezplatně.

Podle § 154 odst. 3 trestního řádu, odsouzený je povinen nahradit státu náklady vzniklé přibráním zmocněnce poškozeného, který má nárok na právní pomoc poskytovanou zmocněncem bezplatně

nebo za sníženou odměnu, nebrání-li tomu povaha věci a okolnosti případu, zejména spoluzavinění poškozeného.

Podle § 155 odst. 5 trestního řádu, o povinnosti odsouzeného hradit státu náklady vzniklé přihráním zmocněnce poškozeného, který má nárok na právní pomoc poskytovanou zmocněncem bezplatně nebo za sníženou odměnu, a o jejich výši rozhodne po právní moci rozsudku předseda senátu soudu prvního stupně i bez návrhu.

Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že odsouzená byla v této trestní věci uznána vinnou a odměna včetně náhrady hotových výdajů byla již přihranému zmocněnci vyplacena ze státních prostředků.

Pro úplnost je třeba uvést, že podmínky, za nichž lze uložit povinnost k náhradě nákladů poškozeného jsou upraveny v ustanovení § 154 trestního řádu. Předpokladem je tedy nabytí právní moci výroku o náhradě škody nebo o náhradě nemajetkové újmy v penězích nebo o povinnosti vydat bezdůvodné obohacení. Současně musí jít o náklady potřebné k účelnému uplatnění nároku poškozeného na náhradu škody. Mezi tyto náklady patří mimo jiné i náklady vynaložené v důsledku zastoupení zmocněncem. Tyto náklady hradí stát analogicky jako ustanovenému obhájci obžalovaného jen tehdy, pokud má poškozený nárok na právní pomoc poskytovanou zmocněncem bezplatně nebo za sníženou odměnu. Povinnost odsouzeného nahradit poškozenému náklady potřebné k účelnému uplatnění jeho nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích je tak vázána výhradně na splnění podmínek uvedených v § 154 trestního řádu. Odsouzeným doložená nemajetnost má tak význam pouze v případě jeho povinnosti nahradit náklady představující státem uhrazenou odměnu a hotové výdaje ustanovenému obhájci, nikoli však odměnu a hotové výdaje uhrazené zmocněnci poškozeného. Kdyby totiž zákonodárce zamýšlel v takovém případě zohledňovat majetkové poměry odsouzeného, pak by to nepochybně vyjádřil jako jednu z podmínek tak, jak to určil v případě nákladů spojených s ustanovením obhájce (§ 152 odst. 1 písm. b) trestního řádu).

Soud má tedy za to, že jsou splněny veškeré podmínky předpokládané ustanoveními § 154 odst. 3 a § 155 odst. 5 trestního řádu, a proto bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je přípustná stížnost **do tří dnů** od jeho oznámení k Vrchnímu soudu ČR v Praze prostřednictvím soudu podepsaného.

Pokud odměna a hotové výdaje uhrazené ustanovenému obhájci/zmocněnci státem nebudou zaplacený bezprostředně po doručení tohoto usnesení, bude tato pohledávka předána k vymáhání celnímu úřadu.

Plzeň 9. října 2025

Lenka Trepešová v. r.
vyšší soudní úřednice